

[Inspiruje nás životní kniha Jaroslavy Biolkové? \[1\]](#)

Autor:

- [HOUŠKOVÁ, Zlata](#) [2]

Číslo:

- [2022, ročník 31, číslo 2](#) [3]

Rubrika:

- [Osobnosti](#) [4]

Klíčová slova:

- [Biolková, Jaroslava](#) [5]

Na konci června 2022 nám ing. Jaroslav Biolk do SKIP zaslal fotografii kovové pamětní knihy své maminky Jaroslavy Biolkové (16. ledna 1940 – 11. ledna 2020; viz též [vzpomínkový text v č. 4/2019](#) [6]). Kniha je uložena na rodinném hrobě v jihovýchodní části přerovského hřbitova a kolem ní je umístěno pár kamínků, k nimž je možné přiložit další.

[7]
Pamětní kniha Jaroslavy Biolkové

Když jsem tuto fotografii uviděla, probudila ve mně hned dvě věci:

Především samozřejmě vzpomínku na naši knihovnickou kolegyni, dlouholetou nadšenou členku SKIP, neúnavnou organizátorku seniorských knihovnických setkání a prima společnici, exředitelku [Městské knihovny v Přerově](#) [8], Jarku Biolkovou, která nás před časem opustila.

Potěšilo mne, že i její rodina vnímala její celoživotní poslání a splnutí s profesí a tímto způsobem je oslavila a připomíná. Připadá mi to skvělé!

Druhá věc, která mne při pohledu na „životní knihu“ napadla, je, že by se mi líbilo, kdybychom možná jednou, někdy, někde měli takový „knihovnický“ památník, knihu, do níž by postupně přibývala jména těch, kteří odešli, jen s daty narození a úmrtí. Takový nekončící proud jmen těch, kdo byli s naší profesí natolik spjati, že by si zasloužili (chtěli?) být součástí knihovnické paměti.

Ve [Slovníku českých knihovníků](#) [9] máme jen ty „nejzasloužilejší“ (a budiž jim čest a sláva), ale tady by mohl být každý, kdo se cítí (cítil) být knihovníkem tělem i duší, kdo profesi miloval a dělal ji podle svého vědomí a svědomí nejlépe, jak uměl – i v té nejmenší knihovně.

Kdybych vlastnila pozemek, pro takovou knihu bych ho nabídla. Ale jako obyčejná knihovnice mám půdy, co by se vešlo do několika květináčů, a to by na knihu knihovnických životů (pracovní název) nestačilo.

Tak si to budu jen tak představovat. A vždycky mi naskočí i vzpomínka na Jarku Biolkovou – a to vlastně taky není špatné...

URL zdroje: <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-2/inspiruje-nas-zivotni-kniha-jaroslavy-biolkove>

Odkazy

[1] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-2/inspiruje-nas-zivotni-kniha-jaroslavy-biolkove>

[2] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/houskova-zlata>

[3] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-2>

[4] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/osobnosti>

[5] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/biolkova-jaroslava>

[6] <https://bulletinskip.skipcr.cz/node/669>

[7] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/922/biolkova.jpg>

[8] <https://www.knihovnaprerov.cz/>

[9] <https://aleph.nkp.cz/cze/sck>